

som en Følge af denne Negtelse maa den nedgaa med et Beløb af 3,200 Rd. — Den sidste Post, hvormed jeg har en Udtalelse at fremkomme med, er Post 23 i Betænkningen, der lyder saaledes: „Da det efter Udvalgets Formening vil bringe større Klarhed i Budgettet, at den Andel i Betalingen for nye Projektter, der bestaar i kassabelt Kanon- eller Projekttiljern, svarende til Projekttiljernes Vægt, optages som en kalkulatorisk Sum paa Finantsloven, skal man anmode Ministeriet om paa næste Mars Finantslov at bringe denne Tanke til Udførelse“. Dette Forlangende skal blive opfyldt. — Jeg tror saaledes at have rettet, hvad jeg forglemte igaar.

Winther: Det er mig næsten utroligt, at jeg skulde have bebrejdet Ministeriet, at det ikke er kommet med Forslag til denne Bevilling paa 140,000 Rd. Det er akkurat det Modsatte af, hvad jeg har ønsket at sige. Derfor jeg skulde være kommen til at sige dette, har jeg udtrykt mig overordenlig uheldigt. Den ærede Minister maa vistnok have misforstaaet mig, men da dette ikke kan afgøres i dette Dieblif, vil jeg blot bemærke, at jeg paa ingen Maade har villet bebrejde Regjeringen, at den ikke har forlangt flere Penge til Krigsrustninger, end den har. Det er akkurat det Modsatte, jeg har udtalt mig for, og derfor maa det vistnok være paa en Misforstaaelse, at jeg skulde have rettet en Behreidelse som den anførte mod Regjeringen.

Thorup: Jeg vil kun tillade mig en Berigtigelse i Anledning af den høitærede Ministers Uttring om, at Forstærkningsmandskabet var ubekjendt med de nye Bagladevaaben. Jeg tror, at den overveiende Del af den allerede har været inde og lært at hende disse Vaaben. Det var kun denne lille Berigtigelse, jeg vilde gøre overfor den høitærede Minister.

Formanden: Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet.

S. M. Petersen: Paa Grund af den

store Forbrug af den kostbare Tid skal jeg tillade mig at frasalbe Ordet.

Clausager: Jeg skal ganske vist ikke længe lægge Beslag paa Forsamlingens Tid. Det, som foranledigede mig til i Gaarsmødet at forlange Ordet, var nogle Udtalelser fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (Sylvester Jørgensen). Jeg skal i den Anledning tillade mig et Par Bemærkninger. Naar det ærede Medlem sagde, at han fandt, at det var en stor Synd at sende Mandskab i Krig uden tilstrækkelig Uddannelse, saa kan jeg ganske vist til en vis Grad være enig med ham deri, dog kommer det naturligvis an paa, hvad det ærede Medlem forstaaer ved tilstrækkelig Uddannelse. Forsaavidt som det ærede Medlem formenter, at det Mandskab, der her er Tale om, nemlig Forstærkningsmandskabet, ikke havde tilstrækkelig Uddannelse, kan jeg ikke indse, hvor det ærede Medlem egentlig har ifinde at ville hen med sin Uddannelse, thi dette Mandskab har ikke alene deltaget i den sidste Krig, men det har, som alt bemærket flere Gange, tillige siden den Tid været indkaldt en 2 eller 3 Gange, og det forekommer mig derfor, at disse Folk maa have faaet en saadan Uddannelse, at al videre Dvelse i Fredstid for dem vilde være overflødig. Jeg kunde derfor være tilbøielig til at vende det ærede Medlems Ord om og sige, at det vistnok vilde være en temmelig stor Synd at indkalde disse Folk til fornøjet Dvelse i Fredstid. Dette tror jeg, at man kunde sige med større Grund, og jeg er vis paa, at man for denne Betragtning vilde faa det langt overveiende Flertal af Befolkningen paa sin Side, hvilket jeg ikke tror vilde være Tilfældet med Hensyn til den modsatte Anskuelse, at det skulde være Synd ikke at indkalde dem for at øve dem. Det er dog i Grunden først under Krigsforhold, at Soldaten øves tilstrækkeligt. De Folk, som ikke have været i Krig, ere ikke Feltsoldater i Ordets egentlige Betydning, men det har, som sagt, det Forstærkningsmandskab, som her er Tale om at indkalde, været een Gang. Det ærede Medlem sagde endvidere, at han holdt paa Hærloven og paa Aanden i den. Jeg skal respektere